

Jan Říha ČESKÉ OVOCE

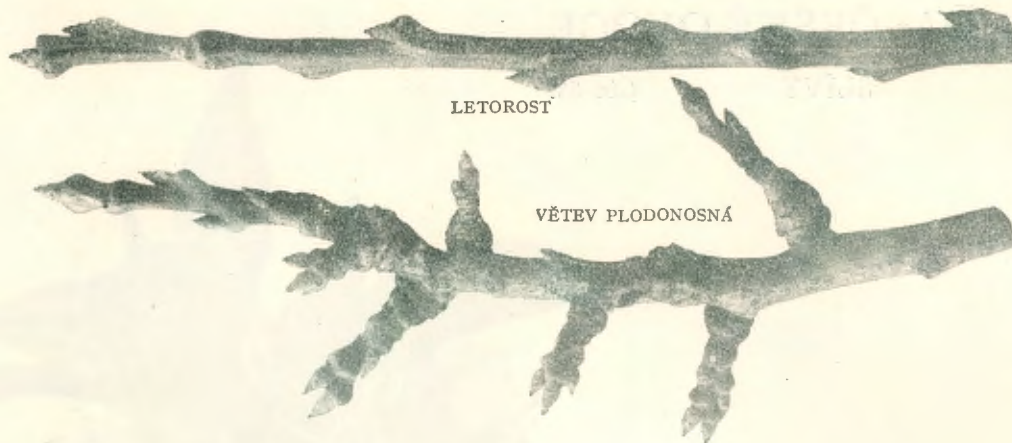
SLÍVY

Čís. 38.

OULLINSKÁ RENKLOTA

Reine-Claude von Oullins – Reine-Claude d'Oullins

OULLINSKÁ RENKLOTA*)

O původu této nádherné a dobré renkloty se neví nic určitého a jest jen tolik známo, že byla rozšířena ze školek zahradníka Masota v Oullinsu, blíže Lyonu, ve Francii. Jest z nejlepších, raně uzrávajících renklot a neměla by chyběti v žádné větší nebo menší zahradě s vybraným ovocem. Ne nadarmo nechce starý praktik, pan Maruška ve Svijanech u Turnova, ani jiné množiti; říká vždy, že stačí mu tato.

Podlesebraných, většinou jen kusých zpráv, nenalezla dodnes většího rozšíření a málokde jest známa, čemuž lze se jen diviti, poněvadž právě tato slučuje v sobě veškeré vlastnosti, jakých vyžadujeme od dobré renkloty: jest veliká, krásně žlutá, velmi dobrá a plodná tak, že se stromy až rozlamují, jak se stalo v roce 1912. Dá každý rok alespoň něco plodů. Také její ranost jest velmi cenná; kdežto jiné renkloty jsou ještě tvrdé a zelené, tato již uzrává a září na stromech jako malé oranže. Na stůl nelze si přát lepší a jest mu spolu i okrasou, na trhu vábí velice ke koupi, k zaváření se přece však nehodí, jest k tomu příliš měkká. K dopravě na delší vzdálenost se nesmí nechati úplně dozrání; zralé se pomačkají a jest na nich pak vše znáti.

Hodí se hlavně do domácích zahrad, neb jinak chráněných, do polních sadů a k cestám, naopak nikoli, svádí příliš k mlsání. Tvaru stromů lze upotřebiti jakéhokoliv, přednost však zasluhují volně rostoucí krsky šlechtěné na jakémkoliv podloží, ač i na vysokých stromech se daří velmi dobře. Co se půdy týče, není vybíravá a daří se za stejných poměrů s domácí švestkou, arciž nejlépe tam, kde půda se pod ní vzdělává a hnojí. Stromy rostou zdravě, velmi bujně, jsouce u země šlechtěny vzrůstají rychle buď v pěkné, jehlancovité krsky aneb v pěkné, silné vysokokmeny, rozvětvují se mohutněji než švestky domácí v korunu vysokou a velkou.

Letorosty narůstají dlouhé, silné, pod oky rovné, lysé, lesknou se, jsou hnědě fialové, ve stínu zelenavě hnědé, posety sem tam hustě jemnými, žlutavými, vyvstalými tečkami jakoby stříbřitě pošedivělé.

Velmi hustě rozdělená oka jsou odspodu letorostu malá, dále větší a větší, přece však jen útlá a štíhlá, ostře zakončená, málo odstávají, mají šupiny hnědé, šedě obroubené a jsou na patkách krátce, ale vysoko vydutých, s mohutnějšími žebérky, z nichž postranní jsou krátká, střední pak hluboko se táhne, čímž letorost jaksí hranatí; některá postranní žebérka bývají brvitá. Na patkách jsou pod samým okem patrné jízvy po opadaných listech.

*) Pod obrazem chybně rencloata.

Květní poupata bývají silněji vyvinuta, dlouze vejčitá, s roztřepenou špičkou, mají hnědé a šedě obroubené šupiny; jich rozdělení na plodonosném dřevě znázorňuje černý obraz.

Temavě zelené, lesklé, rozložené, hruběji svraskalé listy bývají 95—120 mm dlouhé, 60—70 mm široké, eliptické, s krátkou špičkou, zespod podél nervu řídce chloupkované, mají kraj hrubě pilovitě vroubkovaný, řapíky as 20 mm dlouhé, málo zarudlé, na nich větší žlázy hned pod čepelí listu; u spodu letorostu bývají listy delší a užší, na mladších pak zcela malé; listy plodonosného dřeva jsou daleko menší, než jak zprvu uvedeno, stejného tvaru, avšak žlázy na řapících buď scházejí aneb jsou zcela maličké.

V době květu jsou stromy nádherné, jednotlivé květy jsou veliké, až 39 mm široké, z vejčitých bílých plátků tak sestaveny, že druh druhu sotva dosahuje; poupata před rozvitím jsou zelenavá. (Viz obraz.)

Připojený barevný obraz, provedený podle větve z Chlumce n. Cidl., znázorňuje dokonale velikost, tvar i barvu plodu, větev byla vzata s volně rostoucího, plně plody obsazeného krsku, na němž nebyly plody protrhány. Zobrazené plody vážily jednotlivě 45—50 g; obvykle bývají 42—44 mm vysoké, 41—42 × 40—41 mm široké, kulovité, jak ke stopce, tak i k temeni stejně zaokrouhleny, jen někdy jsou k temeni o něco málo více zúženy, po jedné straně od stopky se táhnoucí mělký žlábek dělí plod na dvě, málo od sebe se lišící části a končí se na širokém, zcela mírně skoseném temeni v malé jamce, rzivou, ze středu poněkud posunutou jízvou.

Zelené, rzivě skvrnité, 20—25 mm dlouhé, lysé aneb tak jemně chloupkované stopky, že to lze jen pod sklem poznati, vězí v úzkých, hlubokých jamkách.

Bíle ojínná, po otření jako sklo lesklá, jemná slupka stahuje se někdy špatně, jindy dobře a jest kyselá, barvy pěkně světle žluté, ve stínu zeleně prokvétá, strana sluncem ožehlá bývá často červeně postříknuta; hojné, zelenavé nebo bělavé píhy prosvítají slupkou jako sklem, mimoto najdou se při bližším ohledání sklem velice jemné, šedé nebo světle rzivé, roztroušené tečky; na některých plodech vyskytují se rezavé, ostře ohraničené, i také rozstříknuté, rezavé skvrny.

Zelenavě zlatě žlutá dužnina jest tuhá, obsahuje hojně šťávy, rozplývá se v ústech úplně a vyniká výbornou, sladkou, na Zelenou renklotu upomínající chutí.

Poměrně velké pecky, jichž velikost i tvar znázorňuje černý obraz, bývají v dužnině úplně volné, jen někdy zůstávají lnouti k ní hřbetem; stává se, zvláště za nepříznivého, studeného počasí, že dužnina nejde od pecky.

První plody žloutnou a uzrávají kolem 12.—15. srpna, zrají pak nenáhle na stromech až do konce srpna. V deštivém počasí puká daleko méně než odrůdy jiné, zato však ji nelze uchrániti proti vosám.

V zahradách Zemského pomologického ústavu v Troji ji chovají pod jménem Královská oullinská čís. 112.

Popisy lze nalézt v „Ovocnických Rozhledech“ 1913, str. 89, Oullinská renklota; „Handbuch der Obstkunde“ čís. 150, Reine-Claude von Oullins; Thomas, str. 157, Reine-Claude d'Oullins; Jankowski, „Sad i ogród owocowy“, str. 370, Ulena. — Také se jí přidávají jména: Massot, Monstrueuse d'Oullins, Oullin's Gage, Oullin's Golden, Oullin's Golden Gage, Reine-Claude Précoce, Roi-Claude.

OULLINSKÁ RENCLOTA – *Reine Claude von Oullins.* – *Reine-Claude d'Oullins.*